

عنوان مقاله:

الگوسازی رفتار مربیان در تربیت اسلامی از منظر نهج البلاغه

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی فناوری های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مادح دستمرد - استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور

جعفر خالدي - کارشناسی ارشد، رشته تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش، دانشگاه پیام نور اراک

خلاصه مقاله:

سرمشق گیری و الگوپذیری مهمترین و کاربردی ترین نوع شناخت و یادگیری در همه دوران زندگی است. بر همین اساس، یکی از روش های تربیت، تربیت به وسیله الگو است، که می توان آن را روش الگویی نامید. این روش در سرتاسر زندگی و ابعاد مختلف آن کاربرد دارد و از آن جا که محتوای تربیت را به صورت عینی و عملی ارائه می دهد، در انتقال مفاهیم و آموزش برنامه های تربیتی، بسیار موثر است. شاید به همین دلیل است که در منابع اسلامی، بر بهره گیری از الگو و پیروی از اسوه های حسنه تاکید شده است. پژوهش حاضر با هدف الگوسازی رفتار مربیان در تربیت اسلامی از منظر نهج البلاغه صورت گرفت. پژوهش حاضر از نوع مطالعه مروری می باشد و مطالب گردآوری شده برگرفته از سایتهای پژوهشی همچون مگیران، اس آی دی، گوگل اسکالر و پایان نامه های ایرانداک است. مطالعات نشان می دهد اسلام در ترسیم برنامه روزانه را متذکر شده، و آنان را به حضور مستمر و به موقع در جایگاه الگوهای شایسته الهی فرا میخواند و از « الگوپذیری » مسلمانان، پیوسته رو شالگوهای ناشایست برحذر میدارد. معیار اسلام در پذیرش یک سنت، بار عقلانی و هدایت و رشد موجود در آن است. الگودهی در کسب مکارم اخلاقی، تعقل و کسب دانش و موجب خودارتقاایی شده و جامعه را برای ظهور منجی بشریت مهیا می کند. از سان برای سیر به سوی کمال مطلق به الگوهایی کامل نیاز دارد و تاکید قرآن کریم بر اینکه پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) منبع و معدن و مرکزی است که انسان های می توانند در همه وجوه زندگی به راه رسم و سیرت او تاسی کنند، پاسخ به این نیاز اساسی است.

کلمات کلیدی:

الگوسازی، نهج البلاغه، رفتار مربیان، امام علی (ع)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1524099>

